

Nora van Oostrom-Streep

Van buiten naar binnen

Het bovenstaande kan op meerdere manieren worden uitgelegd. Als een aansporing om meer op je eigen functioneren gericht te zijn, in plaats van op dat van de buitenwereld. Om je terug te trekken in je eigen universum en daar orde op zaken te stellen. Bij te komen, of je schuil te houden. Het kan echter ook betekenen dat je jezelf moet bekijken via de ogen van een ander. Hoe ziet de buitenwereld jou, en waar sta je in het grote geheel van de diverse spelers en krachtenvelden? Een aardig voorbeeld hiervan kreeg ik vorige week in Londen bij mijn bezoek aan de *Notaries Society*. Al geruime tijd geleden was ik door hun bijzonder attente voorzitter Michael Lightowler uitgenodigd om te spreken op hun jaarlijkse vergadering (hun 'alv' dus eigenlijk).

AUTHENTICATIEN

Voor hen die niet op de hoogte zijn van het Engelse systeem: in Groot-Brittannië bestaat geen Latijns notariaat zoals wij dit kennen. Notarissen zijn meestal tevens *solicitor*, en zaken als monopolies en verplichte notariële akten zijn onbekend. De ongeveer negenhonderd *notaries* houden zich in die capaciteit voornamelijk bezig met 'authentication', het legaliseren van handtekeningen en het vaststellen van bevoegdheden. Verwar hen overigens niet met de Amerikaanse *notaries*, want stempelaars zijn ze allerminst. Het zijn

hoog gespecialiseerde academici, met een meerjarige post-masteropleiding en duidelijke beroepseisen.

ONDER DE INDRUK

Tijdens de conference mocht ik mijn licht laten schijnen op de toekomst van het notariaat in Europa. Ik vertelde over onze, op punten onder druk staande markt, maar ook over enkele nieuwe ontwikkelingen, zoals de digitale identiteit en de digitale kluis. De Britten waren zeer onder de indruk. Ook mijn uitleg van tucht en toezicht werd geïmponeerd ontvangen, want deze staan daar nog in de kinderschoenen. Zeer toevallig was het, dat een belangrijk punt van discussie daar momenteel de verplichte verzekering is die 3.000.000 pond bedraagt, maar – zoals u zult begrijpen – slechts ziet op de relatief beperkte notariële werkzaamheden. De collectiviteit werd door onze Britse collega's als een groot goed gezien, evenals onze vaardigheid om ondanks de grote diversiteit in kantoren en personen onder een enkele moederorganisatie te functioneren. Ons PE-systeem, de opleiding, de WNa, er waren weinig onderwerpen die niet op bijval en waardering konden rekenen. Deze warme reacties maakten dat ik me steeds meer realiseerde hoeveel we in Nederland prima voor elkaar hebben, ondanks onze ingebakken behoefte juist te praten over wat verbeterd kan worden.

TRADITIE

Maar er valt ook genoeg van de Britten te leren, want wat een warmte en hartelijkheid daar in Londen. Wat een vaardigheid om in het openbaar te spreken en wat een humor. En wat een traditie. De conferentie vond plaats bij de *Honourable Artillery Company* (zie www.hac.org.uk). Het diner was (*of course*) *black tie* en ik werd ontvangen door een erehaag van geüniformeerde vertegenwoordigers van *the Artillery*. Er waren (na de zegen door een Vicar in het Latijn) vier toasts. Een op de Koningin en haar huis, een op de sprekers, een op de aanwezigen en een op de Society. Mijn tafelheren waren de 'master of the coopers' (hoofd van het kuipersgilde, een erefunctie) en een lid van *The Old Baily* (strafrechter). Er waren geestige tafelspeeches, heerlijk eten en nog meer dankwoorden. En het besef dat ondanks al onze pogingen naar onszelf te kijken en te zoeken naar verbetering, het af en toe ook heel goed is je te laven aan de positieve ervaringen van de buitenwereld. ■

Reageren? Mail naar n.vanoostrom@knb.nl